

[Steen Folke]

EF-Parlamentet vedtog den 14. december 1978 – vistnok enstemmigt – et forslag om videreudvikling af den teknologi, der skal bruges til formeringsreaktorer. Blandt de tilstedeværende danske EF-parlamentarikere var Erling Dinesen, som ved håndsoprækning markerede sin støtte til forslaget. Forslaget skal behandles i Ministerrådet, hvor den danske regerings holdning bliver fremlagt. I givet fald vil projektet koste Danmark ca. 1 mill. kr.

I det vedtagne forslag hedder det, at man er »enig i den store politiske og økonomiske betydning af målet: en gradvis harmonisering af koder og normer på Fællesskabsplan« af komponenterne i formeringsreaktorer. Og i den betænkning, som lå til grund for beslutningen, hedder det: »Med de vedtagne beslutninger til støtte for Kommissionens forslag inden for denne sektor har Europa-Parlamentet klart givet udtryk for sin politiske vilje til undersøgelser og forsøg med henblik på at nå frem til en produktion i industriel skala af hurtige reaktorer og med henblik på oparbejdningsanlæg til nyt, bestrålet brændsel (plutonium).« (Her citeret efter Socialistisk Dagblad den 16. december 1978).

I betragtning af, at det drejer sig om den særlig farlige form for atomkraft, som er baseret på plutoniumteknologi, kunne man nære et forfængeligt håb om, at den danske regering vil sige fra over for dette EF-projekt.

Steen Folke (VS):

EF har i årevis satset ensidigt på atomkraft til løsning af EF-landenes energiproblemer. Det forskningsprogram, som mit spørgsmål drejer sig om, skal bidrage til udviklingen af de såkaldte formeringsreaktorer, en særlig farlig form for atomkraft, baseret på plutoniumteknologi. Lad mig erindre om, at selv præsident Carter, som i øvrigt går ind for atomkraft, slog bremserne i for formeringsreaktorerne i USA.

VS går som bekendt imod enhver form for atomkraftværker. Det gør regeringen som bekendt ikke. Men det stærke folkelige pres har tvunget regeringen til at udskyde spørgsmålet om stillingtagen til atomkraft i Danmark. Jeg er godt klar over, at handelsministerens hjerte i virkeligheden banker varmt for atomkraften, men ministeren må jo fremlægge regeringens politik, og jeg vil i særlig

grad have den socialdemokratiske del af regeringen i tankerne, når jeg lytter til ministerens svar.

Programmet for udvikling af formeringsreaktorer i EF drejer sig jo ikke om indførelse af disse reaktorer i Danmark, vil ministeren kunne sige, men selv om det i første omgang er vesttyskere og franskmænd, som skal belemres med atomkraftværker af denne type, så synes jeg alligevel, det vil være et udtryk for dobbeltmoral, hvis den danske regering stemmer for og bidrager til dette program, men det kan også være, at ministerens svar vil være en glædelig overraskelse. Foreløbig ved vi kun, at danske EF-parlamentarikere, bl.a. af socialdemokratisk observans, har stemt for programmet, da det blev vedtaget af EF-Parlamentet. Måske vil regeringen for en gangs skyld sige fra.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Det forslag fra EF-Kommissionen, som hr. Steen Folke refererer til i sit spørgsmål, drejer sig om vedtagelse af et forskningsprogram vedrørende koder og normer for hurtige formeringsreaktorer. Forslagets formål er i perioden 1979–83 at igangsætte en teknisk vurdering og sammenligning med henblik på at undersøge, om der på Fællesskabsniveau kan opnås enighed om de krav, herunder sikkerhedskrav, der skal stilles til formeringsreaktorer. Ved bedømmelsen af formeringsreaktorerne må overvejelser om de energiforsynings- og sikkerhedsmæssige aspekter afvejes over for hinanden.

Med hensyn til de energiforsyningsmæssige aspekter må det tages i betragtning, at formeringsreaktorteknologien indebærer en 50 gange bedre udnyttelse af uranressourcerne, end den eksisterende kernekraftteknologi kan præstere.

Med hensyn til de sikkerhedsmæssige aspekter støtter regeringen aktivt de igangværende internationale bestræbelser på yderligere at nedbringe mulige risici knyttet til forskellige former for fredelig anvendelse af kernekraft. I kredsen af EF-lande er Frankrig og England længst fremme med hensyn til gennemførelsen af forsknings- og demonstrationsprojekter vedrørende formeringsreaktorteknologi. Det bliver næppe spørgsmålet om EF-støtte til forskningsprogrammer, der bliver afgørende for, om formeringsreak-